

Zitting 1982–1983

17 377

Partiële wijziging van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering, de Wet op de rechterlijke organisatie en de Wet op de economische delicten

Nr. 5

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 9 december 1982

Gaarne beantwoord ik het voorlopig verslag van de vaste Commissie voor Justitie over het onderhavige wetsontwerp als volgt:

Artikelen

Artikel I

De strekking van artikel 429, onder 2^o, van het Wetboek van Strafrecht (verbod om een «luchtbol» op te laten, waaraan brandende stoffen gehecht zijn) is om het veroorzaken van brandgevaar op bepaalde wijze tegen te gaan. Met de leden van de V.V.D.-fractie ben ik van mening, dat het gebruik van het woord «luchtbol» in dit verband gedateerd aandoet. Anderzijds lijkt het mij niet wenselijk om de toepassing van het voorschrift te beperken tot «vrije ballonnen voorzien van een gasvulling», omdat ook ballonnen voorzien van een lucht vulling waaraan brandende stoffen zijn gehecht in gevallen waarin het gebruik niet bij of krachtens de Luchtvaartwet is gesanctioneerd, onder omstandigheden (brand)gevaar kunnen veroorzaken. Ik heb daarom naar aanleiding van de opmerking van de leden van de V.V.D.-fractie de bedoelde bepaling in de bij deze memorie gevoegde nota van wijziging in die zin herschreven, dat, anders dan in de gevallen toegelaten bij of krachtens de Luchtvaartwet, het oplaten van ballonnen waaraan brandende stoffen gehecht zijn verboden is.

Artikel II, onder A

De leden van de V.V.D.-fractie meenden, dat het aanbeveling zou verdienen in het nieuwe artikel 48 Wetboek van Strafvordering de advocaten die ambtshalve zijn toegevoegd ex artikel 41 Sv., alsmede de raadsman die is toegevoegd ingevolge artikel 42 Sv., afzonderlijk te vermelden. Ik moge erop wijzen dat deze advocaten toegevoegde raadslieden zijn en daarmee dus al onder het nieuwe artikel zijn begrepen. Omdat de z.g. piketadvocaten, bedoeld in artikel 40 Sv., strikt genomen geen toegevoegde advocaten zijn, was het, om alle onzekerheid dienaangaande uit te sluiten, wel nodig hen afzonderlijk te vermelden.

Naar aanleiding van de suggestie van de leden van de P.v.d.A.-fractie, om in het nieuwe derde lid van artikel 363 dwingend voor te schrijven, dat voorlezing altijd wordt gedaan door de griffier van de rechtbank in het arrondissement waar de verdachte wordt gevangen gehouden, merk ik het volgende op. Het derde lid is een aanvulling op het tweede lid, waarin is bepaald dat indien de verdachte tot het bijwonen van de uitspraak buiten staat is het vonnis hem door de griffier van de rechtbank (dit kan uiteraard ook een waarnemend griffier zijn) ter plaatse waar hij wordt gevangen gehouden wordt voorgelezen. Het nieuwe derde lid voegt daar nu aan toe, dat die voorlezing ook *kan* geschieden door de griffier van de rechtbank in het arrondissement waar de verdachte wordt gevangen gehouden, indien dit een ander arrondissement is dan dat waar de uitspraak is gegeven. Dit laatste wordt om praktische redenen voorgesteld om te voorkomen dat onnodig verre reizen door griffiepersoneel moeten worden gemaakt. Dezelfde praktische redenen kunnen echter ook aanleiding zijn de voorlezing toch te doen geschieden door de griffier van de rechtbank die de uitspraak heeft gegeven ook al bevindt de verdachte zich in een ander arrondissement. In elk geval zal steeds voorlezing door een griffier geschieden, omdat, indien niet van de mogelijkheid, vervat in het nieuwe derde lid, wordt gebruik gemaakt, de hoofdregel van het tweede lid van toepassing is. Voor een dwingend voorschrijven van de in het nieuwe derde lid opgenomen bevoegdheid bestaat dus geen aanleiding.

Naar aanleiding van het betoog van de leden van de V.V.D.-fractie over het verband tussen het bestaande tweede lid van artikel 363 en het nieuwe derde lid zou ik het volgende willen opmerken. Het eerste lid van artikel 363 gaat ervan uit, dat de verdachte die voorlopig gehecht is bij de uitspraak tegenwoordig is, tenzij hij daartoe buiten staat is of te kennen heeft gegeven weg te willen blijven. Is hij tot het bijwonen van de uitspraak buiten staat, dan moet het vonnis hem door de griffier worden voorgelezen (zie het tweede lid). Het nieuwe derde lid sluit hierop aan door te bepalen, dat, indien de (in het tweede lid bedoelde) verdachte gevangen wordt gehouden in een ander arrondissement, voorlezing kan geschieden door de griffier van de rechtbank in dat arrondissement. Daarmede is een sluitend systeem verkregen. Voor het overige verwijs ik naar mijn antwoord op de opmerking van de leden van de P.v.d.A.-fractie over dit artikel.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes